

er det maaske ogsaa sket denne Gang: Det er rigtigt saaledes som den ærede Ordfører forudsatte, at der af denne Konto først og fremmest afholdes Renter af de Penge, som Fangerne medføre kontant, naar de indtræde i Straffeanstalterne, og som fratages dem og først udleveres dem, naar de udgaa af Anstalterne, og der gives dem da Rente for den Tid, disse kontante Penge have været i den paagældende Anstalts Værg. Altsaa af denne Konto afholdes først dette virkelige Rentebeløb, men Resten af, hvad der saa opføres paa Kontoen, gaar til Fængselselskaberne. Som sagt, det er en underlig Vej, man har valgt den Gang, men saaledes er det nu gaaet i denne meget lange Tid, og der er ikke bleven rørt ved det, før det ærede Medlem for Køge (Alberti) rejste Sagen forrige Samling. Nu haaber jeg, at det ikke er Meningen at tage dette Statstilskud fra Fængselselskaberne, thi det vilde jo være urigtigt, hvis man berøvede disse et Statstilskud, som de have haft i henved 30 Aar, uden nogen Grund, som kan tilskrives Fængselselskaberne i alt Fald. Jeg maa saaledes gaa ud fra, at det, hvis man vedtager dette Forslag, som er stillet af et Flertal i Udvalget, vil være Forudsætningen, at man paa anden Maade skaffer Fængselselskaberne et lignende Tilskud af Statskassen som det, de hidtil have oppebaaret. Saa var denne Side af Sagen klaret, og saa har Ændringsforslaget for saa vidt ingen Betydning. Men naar det saa reduceres til at blive et Spørgsmaal, om man i Virkeligheden skal give Fangerne Renten af deres fortjente Overarbejdspenge eller ikke, saa siger jeg, at det er en meget lille Sag, thi det, som kan tilfalde hver Fange, er saa forsvindende lidt. Hvad der derimod har Betydning er, at man, hvis man ønsker at gøre det — det er jo hævdet meget stærkt af det ærede Medlem for Køge, at man skulde gøre det — i saa Fald ikke maa glemme, at ved Siden af det Hensyn, der maa tages til Fangerne for at skaffe dem denne meget ringe Indtægt, er der ogsaa et Hensyn at tage til Administrationen, nemlig Hensynet til, at man ikke paabyrder Administrationen en Ulejlighed, som ikke staar i noget Forhold til, hvad Fangerne vinde, og det er ganske sikkert Tilfældet her. Det ærede Medlem for Køge har henvist til, at man kunde sætte de Overarbejdspenge, som hver Fange fortjente, ind i en Sparekasse, og saa lade Sparekassen forrente dem. Men dette kan i Virkeligheden slet ikke lade sig gøre; det vilde betyde,

at man ude fra Vridsløselille hver Lørdag skulde sende en Mand til Kjøbenhavn med det Beløb, som er beregnet for Fangerne i Overarbejdspenge, og indsætte det paa en Mængde Konti i Sparekassen, 1 Øre hist og 2 Øre her. Hvor meget dette kan blive, kan jeg ikke sige noget om, det maa jo regnes i ørevis for hver enkelt, det er sikkert nok, og det er jo en given Ting, at Udgiften ved at bringe disse Penge fra Vridsløselille til Kjøbenhavn omtrent vil sluge hele Renteindtægten. Jeg tvivler slet ikke paa, at der vil være Sparekasser, som ville være villige til at tage saadanne Smaabeløb til Forrentning, men jeg tvivler meget paa, at Sparekasserne ville afholde Portoudgifterne ved Forsendelsen af disse Penge o. s. v.; og Pengene skulle jo ogsaa hentes derfra, naar de skulle udbetales. Hver Gang en Fange gaar ud af Anstalten, skulde altsaa hans Bog gøres op i Sparekassen, og Beløbet hentes fra Sparekassen. Denne Vej kan man slet ikke gaa, og man har heller ikke hidtil gaaet den Vej at beregne Renten af Overarbejdspengene, efterhaanden som de bleve godskrevne vedkommende Fange. Det Rentebeløb, man har taget her, er taget meget rundt; man har gjort op, hvor meget der ved hvert Finansaars Begyndelse indestod ifølge Bogen som tilgodehavende, dels med Hensyn til de kontante Beløb, jeg før omtalte, som Fangen havde medbragt til Anstalten, dels med Hensyn til Overarbejdspengene, og saa har man uden videre beregnet 4 pCt. af denne Saldo, som saaledes fremkom ved Finansaarets Begyndelse. Det er dette Beløb, 4 pCt. af Saldoen, som saa er blevet anvendt til at udbetale Rente for de kontante Beløb, Fangerne havde medbragt, og i øvrigt er blevet fordelt til Fængselselskabet. Skulde man virkelig ind paa at give Fangerne Rente af deres Overarbejdspenge, er det aldeles sikkert, at man maa gaa en lignende Vej som denne, at man maa tage Renten paa et Skøn; hvorledes man kan bære sig ad dermed, skal jeg ikke udtale mig om for Øjeblikket. Det er den eneste Maade at gøre det paa, men at gøre en Beregning af Renten af Overarbejdspengene fra Dag til Dag kan man slet ikke inlde sig paa. Jeg skulde altsaa meget ønske, at man ikke vil vedtage dette Forslag, men bliver det vedtaget, saa maa jeg forbeholde mig at stille Forslag om at faa Tilskud til Fængselselskaberne, og endvidere forbeholde mig at kunne træffe en fornuftig Ordning med Hensyn til Beregningen af den Rente, som i Henhold til Bevillingen